

Xiprer antic cementiri

Sant Quirze del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Parc entre el passatge de la Terra Alta i l'avinguda Egara
Alçada: 203 metres s.n.m.

Coordenades:

Latitud: 41.53686
Longitud: 2.07542
UTM Est (X): 422875
UTM Nord (Y): 4598769

Classificació

Número de fitxa 08238 - 170
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Arbre o arbreda d'interès
Observacions protecció: Inclòs en el Catàleg d'arbres i arbredes d'interès local de Sant Quirze del Vallès (núm. 27)
Data aprovació: dj., 27/06/2024 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Quirze del Vallès
Autoria de la fitxa Laura Pinto Font. INSITU SL.
Data de registre de la fitxa: ds., 28/06/2025 - 11:32

Descripció

Xiprer (*Cupressus sempervirens*) vell i de grans dimensions, que assoleix més de 10 metres d'alçada. Té una soca ampla, d'un metre de circumferència, i una capçada acampanada i ample que mesura 5'70 per 6'10 metres. Està ubicat en un lloc preminent del parc on es troba, damunt una petita elevació.

Observacions:

Aquest exemplar té valor com a record de l'antiga funció de cementiri de l'espai on es troba, avui convertit en parc. Inicialment estava acompanyat d'un altre gran xiprer, però aquest va caure i va ser retirat; actualment només en queda la soca.

L'arbre està senyalitzat amb un post de fusta i un petit cartell informatiu.

Història

Aquest xiprer es situava al mig de l'antic cementiri de Sant Quirze, actualment convertit en parc, on s'han mantingut diversos exemplars de xiprers més. La relació d'aquest arbre amb els cementiris ve de temps antics, quan es creia que representava una unió entre el cel i la terra donada la seva morfologia amb forma de punta de fletxa i arrels profundes. També es creu que la longevitat i la fulla perenne es relacionava amb la immortalitat o la resurrecció.

El primer cementiri de Sant Quirze estava ubicat a la sagrera de l'església parroquial de Sant Quirze i Santa Julita. L'any 1884, quan Sant Quirze tenia aproximadament uns set-cents quaranta habitants, Sanitat va dictaminar que aquest cementiri s'havia de clausurar i traslladar les seves restes, ja que es trobava inadequadament situat al centre de la població. Aquest trasllat es va produir l'any 1907, quan se'n va construir un de nou en uns terrenys situats al costat del Camí de la Serra de Pedralba, actualment a la confluència entre la Rambla Egara i la Ronda Arraona.

Aquest cementiri es va deixar d'utilitzar a partir de la dècada dels anys setanta i la seva superfície es va urbanitzar i edificar. L'actual cementiri municipal de Sant Quirze es va construir al carrer Pallars, també a la zona de can Casablanques, a partir d'un projecte redactat per l'arquitecte Jaume Renieblas i Farré.

Bibliografia

COTS, Pau Antoni (2023) Catàleg d'arbres i arbredes d'interès local de Sant Quirze del Vallès. Ajuntament de Sant Quirze del Vallès.

FERNÁNDEZ ÁLVAREZ, Ana (2012) Estat dels cementiris del partit judicial de Terrassa al final del segle XIX». *Terme*, núm. 27, p. 89-118.

